

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lipca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XX Wydział Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący:	SSO Joanna Sieradz
Protokolant:	Klaudia Tużnik

po rozpoznaniu w dniu 6 lipca 2016 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) AG w M. (Niemcy)

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

o zapłatę

orzeka:

I. zasądza od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) AG w M. (Niemcy) kwotę 115.338,03 zł (sto piętnaście tysięcy trzysta trzydzieści osiem złotych trzy grosze) z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwot:

- 40.173,08 zł (czterdzieści tysięcy sto siedemdziesiąt trzy złote osiem groszy) od dnia 22 maja 2013 r.
- 30.741,54 zł (trzydzieści tysięcy siedemset czterdzieści jeden złotych pięćdziesiąt cztery grosze) od dnia 22 lipca 2013 r.
- 30.319,14 zł (trzydzieści tysięcy trzysta dziewiętnaście złotych czternaście groszy) od dnia 22 lipca 2013 r.
- 10.274,51 zł (dziesięć tysięcy dwieście siedemdziesiąt cztery złote pięćdziesiąt jeden groszy) od dnia 22 września 2013 r.
- 854,11 zł (osiemset pięćdziesiąt cztery złote jedenaście groszy) od dnia 22 września 2013 r.
- 942,20 zł (dziewięćset czterdzieści dwa złote dwadzieścia groszy) od dnia 22 października 2013 r.
- 1.144,07 zł (tysiąc sto czterdzieści cztery złote siedem groszy) od dnia 22 listopada 2013 r.
- 545,59 zł (pięćset czterdzieści pięć złotych pięćdziesiąt dziewięć groszy) od dnia 22 grudnia 2013 r.

do dnia 31 grudnia 2015 roku w wysokości obowiązującej przed wejściem w życie Ustawy z dnia 09 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r., poz. 1830) oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie w wysokości równej sumie

stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) AG w M. (Niemcy) kwotę 5.767 zł (pięć tysięcy siedemset sześćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSO Joanna Sieradz

XX GC 482/14

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym 22 stycznia 2014 r. powód (...) AG w M. (Niemcy) wniósł o wydanie nakazu zapłaty przeciwko pozwanemu (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. i zobowiązanie do zapłaty na jego rzecz kwoty 115.338,03 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwot i dat szczegółowo wskazanych w pozwie, kosztami z tytułu odzyskania należności, tj. 343,79 zł oraz zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania.

W uzasadnieniu powód wskazał, że zawarł z pozwanym umowę o świadczenie usług pośrednictwa ubezpieczeniowego, na podstawie której pozwany, jako agent zobowiązał się do stałego wykonywania czynności agencji na rzecz powoda, w zamian za co otrzymywał prowizję. Do obowiązków pozwanego należało odprowadzanie na rzecz powoda składek pobranych od klientów z tytułu udzielenia ochrony w zawartych umowach ubezpieczenia. Składki rozliczane były na podstawie not wystawianych przez powoda. Pozwany nie uiścił powodowi należnych składek na łączną kwotę 115.338,03 zł z tytułu not nr (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...) (pozew, k.4 – 5).

W piśmie z 24 lutego 2014 roku powód sprecyzował żądanie pozwu wskazując, iż wnosi o zasądzenie odsetek od następujących kwot:

- 40.173,08 zł od dnia 22 maja 2013 r. do dnia zapłaty;
- 30.741,54 zł od dnia 22 lipca 2013 r. do dnia zapłaty;
- 30.319,14 zł od dnia 22 lipca 2013 r. do dnia zapłaty;
- 10.274,51 zł od dnia 22 września 2013 r. do dnia zapłaty;
- 854,11 zł od dnia 22 września 2013 r. do dnia zapłaty;
- 942,20 zł od dnia 22 października 2013 r. do dnia zapłaty;
- 1.144,07 zł od dnia 22 listopada 2013 r. do dnia zapłaty;
- 545,59 zł od dnia 22 grudnia 2013 r. do dnia zapłaty.

oraz wskazał, iż kwota 343,79 zł stanowi równowartość 40 EUR tytułem rekompensaty kosztów odzyskania należności (pismo z 24 lutego 2014 r., k.42).

W dniu 28 marca 2014 r. Sąd Okręgowy w Warszawie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodnie z żądaniem powoda.

(nakaz zapłaty z dnia 28 marca 2014 r. k. 44)

W dniu 15 maja 2014 r. pozwany złożył sprzeciw od nakazu zapłaty, wnosząc o oddalenie powództwa w całości, zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, iż kwestionuje, jakoby dokonywał transakcji wskazanych w notach nr (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...) (sprzeciw, k.60).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29 września 2006 roku strony zawarły umowę o świadczenia usług pośrednictwa ubezpieczeniowego nr (...) (umowa o świadczenie usług pośrednictwa ubezpieczeniowego, k. 8 – 12).

Zgodnie z § 2 umowy, do obowiązków pozwanego, jako agenta należało m.in. pośredniczenie przy zawieraniu umów ubezpieczenia i zawierania umów w imieniu i na rzecz ubezpieczyciela, w granicach udzielonego pełnomocnictwa (pkt 1), prawidłowe i terminowe naliczanie składek oraz pobieranie składek i przekazywanie ich ubezpieczycielowi na zasadach określonych w umowie (pkt 6), korzystanie z programu informatycznego (...) E., (...) lub innego systemu udostępnianego przez powoda do wystawiania polis, zgodnie z instrukcjami przekazywanymi przez powoda (pkt 7).

Zgodnie z § 6 umowy, pozwany miał przekazywać należne powodowi składki ubezpieczeniowe pomniejszone o swoją prowizję do 5 dnia każdego miesiąca za miesiąc poprzedni. Należność z tytułu wpłaconych składek po pomniejszeniu ich o należną pozwanemu prowizję miała być przekazywana przez pozwanego na konto bankowe powoda do 5 dnia miesiąca za poprzedni miesiąc. Termin płatności stanowił dzień, w którym należność wpłynęła na konto powoda (§ 6 umowy, k.10).

Strony wykorzystywały program (...), za pośrednictwem którego pozwany zgłaszał osoby do ubezpieczenia. Pozwany posiadał indywidualny i unikalny nr klienta w systemie (...), który służy do zgłaszania do ubezpieczenia osób przez biura podróży.

W wyniku zawarcia umowy ubezpieczenia powód uzyskał dostęp do ofert powoda oraz powód autoryzował nr klienta (office ID) pozwanego, co skutkowało możliwością wystawiania polis. Numer agencyjny pozwanego w systemie (...) to (...), przypisane były do niego cztery nr office ID – (...), (...), (...), (...). Współpraca pomiędzy (...) a pozwanym trwała do 2 stycznia 2014 roku (niekwestionowane twierdzenia powoda, k.74 – 75, pismo firmy (...) z 12 czerwca 2014 r., k. 103).

W dniu 4 kwietnia 2013 roku powód wystawił na rzecz pozwanego notę nr (...) dotyczącą sprzedaży w marcu 2013 roku, składka wskazana w nocie została uregulowana przez pozwanego w dniu 6 września 2013 r. (nota nr (...), k.75, potwierdzenie przelewu, k.76).

Działając w oparciu o transakcje zgłoszone w systemie (...), dokonane przez pozwanego przy użycie przypisanych mu kodów office ID, powód wystawił na rzecz pozwanego następujące noty z tytułu należnych składek za okres od kwietnia 2013 r. do listopada 2013 r.:

- nr (...) z dnia 6 maja 2013 r., na kwotę 40.173,08 zł (k.13 – 16),
- nr (...) z dnia 31 maja 2013 r. na kwotę 30.741,54 zł (k.17 – 18),
- nr (...) z dnia 30 czerwca 2013 r. na kwotę 30.319,14 zł (k.19 – 20),
- nr (...) z dnia 31 lipca 2013 r. na kwotę 10.274,51 zł (k.21 – 22),
- nr (...) z dnia 31 sierpnia 2013 r. na kwotę 854,11 zł (k.23 -24),
- nr (...) z dnia 30 września 2013 r. na kwotę 942,20 zł (k.25 – 26),
- (...) z dnia 31 października 2013 r. na kwotę 1.144,07 zł (k.27 – 28),
- (...) z dnia 30 listopada 2013 r. na kwotę 545,59 zł (k.29).

Na każdej z not widnieje nazwa agencji: (...) sp. z o.o. oraz numer agencji – (...). Do każdej z not załączony był wykaz ubezpieczonych, zgłoszonych przez pozwanego. Strony prowadziły także korespondencję mailową dotyczącą polis ujętych notach, w której pracownicy pozwanego m.in. zadawali szczegółowe pytania na temat polis (noty, k. 13 – 29, płyta CD, k.78, korespondencja mailowa, k.79 – 102).

W dniu 9 sierpnia 2013 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 106.286,66 zł tytułem m.in. noty nr (...) oraz (...) (wezwanie do zapłaty z 9 sierpnia 2013 r., k.30).

Pismem z 3 października 2013 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 11.299,24 zł, tytułem not nr (...), (...) oraz kosztów odzyskania należności – 170,62 zł. Pismem z tego samego dnia powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 61.233,85 zł z tytułu not nr (...) oraz (...), a także kosztów odzyskania należności w kwocie 173,17 zł (wezwanie do zapłaty z 3 października 2013 roku, k.31 – 32 i k.34 - 35).

Pismem z 11 grudnia 2013 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 2.631,86 zł z tytułu not nr (...), (...) oraz (...) (wezwanie do zapłaty z 11 grudnia 2013 r., k.33).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego, w tym dowodów z dokumentów, które nie były kwestionowane.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wniósł o dopuszczenie dowodu z przesłuchania stron (k. 60v.).

W dniu 25 kwietnia 2016 r. odbyła się rozprawa, podczas której nie był obecny pełnomocnik strony pozwanej (protokół, k.165). Został on zatem zobowiązany do wskazania w terminie 7 dni tezy dowodowej dla strony, pod rygorem pominięcia tego dowodu (k.165v.). Przedmiotowe wezwanie zostało doręczone pełnomocnikowi pozwanego w dniu 4 maja 2016 r. (epo, k.178).

Pełnomocnik pozwanego nie odpowiedział na powyższe zobowiązanie Sądu, nie stawiał się także na terminie rozprawy w dniu 6 listopada 2016 r. Wniosek pozwanego o przesłuchanie stron podlegał zatem oddaleniu. Pełnomocnik pozwanego nie wskazał, jakie konkretnie okoliczności, które jego zdaniem pozostają sporne i niewyjaśnione, miałyby być przedmiotem tego dowodu. Zgodnie z art. 299 k.p.c. przeprowadzenie dowodu z przesłuchania stron dopuszczalne jest wyjątkowo, gdy w świetle oceny sądu, opartej na całokształcie okoliczności sprawy, brak jest w ogóle innych środków dowodowych albo gdy istniejące okazały się niewystarczające do wyjaśnienia okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. W przedmiotowej sprawie taka sytuacja nie zachodzi, albowiem kluczowe dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności faktyczne zostały wykazane dowodami w postaci dokumentów.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Spór pomiędzy stronami powstał na tle wiążącej je umowy 29 września 2006 roku o świadczenia usług pośrednictwa ubezpieczeniowego nr (...), a dokładanie wystawionych przez powoda not nr (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...).

Z porównania stanowisk stron niniejszego postępowania wynika, że zasadniczą okolicznością, która była pomiędzy nimi sporna i od której wyjaśnienia zależy rozstrzygnięcie przedmiotowej sprawy, pozostaje kwestia, czy w ramach powyższej umowy pozwany dokonał transakcji wskazanych w notach, a tym samym czy powodowi należy się kwota dochodzona pozwem z tytułu składek od tych transakcji.

Na mocy powyższej umowy pozwany, jako agent zobowiązał się do wykonywania czynności agencyjnych na rzecz powoda, w zamian za co otrzymywał prowizję agencyjną. Pozwany był zobowiązany przekazywać należne powodowi składki ubezpieczeniowe pomniejszone o swoją prowizję do 5 dnia każdego miesiąca za miesiąc poprzedni (§ 6 umowy, k.10).

Strony zawarły zatem umowę dwustronną, na mocy której powód zobowiązał się do płacenia prowizji, a pozwany zobowiązał się do wykonywania czynności agencyjnych na rzecz powoda i przekazywania mu z tego tytułu należnych składek.

Domagając się zapłaty powód powinien zatem wykazać, iż pozwany dokonał transakcji, od których składki zostały naliczone i ujęte w wystawionych na rzecz pozwanego notach.

Powód wyjaśnił w jaki sposób działa system (...), w oparciu o który pozwany zgłaszał swoich klientów, wskazał, iż pozwany miał przypisane numery office ID, za pomocą których wprowadzał transakcje. Powód udzielał klientom pozwanego ochrony ubezpieczeniowej, załączył korespondencję mailową pracowników pozwanej spółki odnośnie zawartych polis. Korzystanie z systemu potwierdziła także spółka (...) potwierdzając numery ID przypisane pozwanemu oraz wskazała, iż współpraca z pozwanym trwała do 2 stycznia 2014 roku.

Należy wskazać, iż rozkład ciężaru dowodu (art. 6 k.c.) i jego procesowy odpowiednik (art. 232 k.p.c.) nie może być rozumiany w ten sposób, że ciężar dowodu zawsze spoczywa na powodzie. W razie sprostania przez powoda ciężącym na nim obowiązkiem dowodowym, na stronie pozwanej spoczywa ciężar udowodnienia ekscpecji i faktów uzasadniających - jej zdaniem - oddalenie powództwa (wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 29 maja 2014 r. III APa 10/14). Otóż art. 6 k.c. statuuje zasadę obowiązku udowodnienia faktu przez osobę wywodzącą z niego skutek prawny. Jest to niewątpliwie ciężar procesowy wynikający z obowiązku działania we własnym interesie. Judykatura wyraźnie wskazuje, że interes prawny, jakim jest wygranie procesu, nakazuje stronie podjąć wszelkie możliwe czynności prawne, w celu udowodnienia przedstawionych twierdzeń o faktach. Skutkiem zaś braku udowodnienia prawdziwości twierdzeń o faktach istotnych dla sprawy jest to, że nie będą one mogły leżeć u podstaw rozstrzygnięcia. Zatem strona która nie udowodni przytoczonej podstawy faktycznej swego stanowiska utraci korzyści, jakie uzyskalaby aktywnym swym w procesie działaniem (por. wyroki Sądu Najwyższego z: 7 listopada 2007 r., II CSK 293/07, LEX 487510; 15 lipca 1999 r., I CKN 415/99, LEX nr 83805, Wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 17 kwietnia 2014 r. I ACa 237/14). Rozkład ciężaru dowodu polega na tym, że powód powinien udowodnić fakty pozytywne, stanowiące podstawę jego twierdzeń w zakresie okoliczności prawo tworzących, zaś pozwany, o ile faktów wskazywanych przez przeciwnika nie przyznaje, okoliczności je niweczące lub uniemożliwiające jego powstanie. (Wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 17 kwietnia 2014 r. I ACa 237/14, Wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 18 grudnia 2014 r. I ACa 877/14).

W ocenie Sądu powód skutecznie wykazał, iż transakcje zostały zrealizowane, natomiast pozwany nie udowodnił podstawy faktycznej swego stanowiska i nie przedstawił przekonujących dowodów na okoliczność, iż transakcje nie zostały przez niego zrealizowane.

Pozwany w uzasadnieniu swojego stanowiska, wskazał jedynie, iż skoro nie dokonał transakcji, to brak jest podstaw do doprowadzenia jakichkolwiek składek na rzecz powoda.

Pozwany na poparcie swojego stanowiska odnośnie braku realizacji transakcji objętych notami powołał się jedynie na dowód z przesłuchania stron, a następnie nie odpowiedział na wezwanie Sądu do wskazania tezy dowodowej dla strony, co w konsekwencji skutkowało oddaleniem tego wniosku dowodowego. Pełnomocnik pozwanego mimo prawidłowych wezwań nie brał także udziału w rozprawach.

Pozwany poprzestał zatem na głośłownych twierdzeniach, że transakcje nie zostały zrealizowane.

Pozwany nie kwestionował także sposobu wyliczenia należnych powodowi składek.

W wystawionych notach za okres od kwietnia 2013 r. do listopada 2013 r. powód zawarł dane dotyczące podstawy prowizji, następnie od tej kwoty wyliczona została prowizja dla pozwanego oraz wysokość składki.

Powyższe wyliczenia nie budzą wątpliwości Sądu, mając zwłaszcza na uwadze, iż pozwany uregulował podobnie wystawioną notę za marzec 2013 roku (k.75, 76).

Z akt sprawy nie wynika, aby pozwany po otrzymaniu not zgłaszał powodowi jakiegokolwiek uwagi.

Na kwotę zasądzonego roszczenia poza sumą z not składała się także kwota 343,79 zł, stanowiąca równowartość 40 EUR z tytułu rekompensaty za odzyskanie należności. Powód wezwał pozwanego do jej zapłaty pismami z 3 października 2013 r. Kwotę tę należało zasądzić na podstawie art. 10 ust 1 ustawy z 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych

Mając powyższe na uwadze, Sąd uwzględnił powództwo.

Odsetki zasądzono na podstawie art. 481 k.p.c. Zgodnie z warunkami umowy pozwany był zobowiązany do uiszczenia składek na rzecz powoda do 5 dnia każdego miesiąca za miesiąc poprzedni (§ 6 pkt 1). W spornych notach powód wskazał natomiast termin płatności na 14 dni od ich wystawienia. Terminy żądanych przez powoda odsetek od poszczególnych kwot zostały wskazane z uwzględnieniem obydwu powyższych terminów płatności, a zatem odsetki zasądzono zgodnie z żądaniem powoda.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. Zasądzona na rzecz powoda kwota stanowi równowartość uiszczonej opłaty od pozwu.

SSO Joanna Sieradz

(...)

(...)